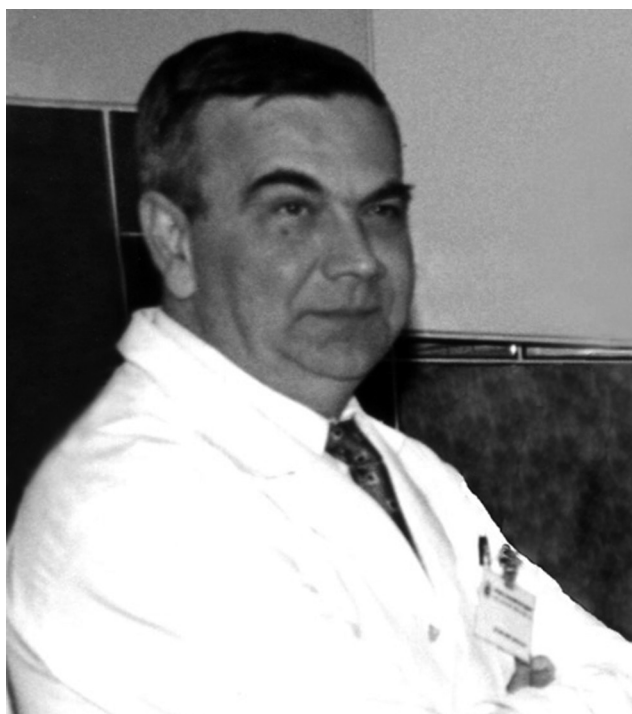

Wspomnienie pośmiertne**Redaktor Naczelny Archiwum Medycyny Sądowej i Kryminologii
dr hab. Jerzy Kunz
1950-2009**

W dniu 28 października 2009 roku odszedł za zawsze, w wieku 59 lat, Kolega, Przyjaciół, Współpracownik, Przełożony – dr hab. Jerzy Kunz.

Urodził się w dniu 04.05.1950 roku w Gliwicach. Szkołę podstawową i średnią ukończył w Krakowie i w roku 1968 rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej im. Mikołaja Kopernika w Krakowie. Dyplom lekarza medycyny uzyskał w roku 1974. Już w trakcie studiów lekarskich zainteresowanie wzbudziła u niego medycyna sądowa, w związku z czym

w czasie stażu podyplomowego rozpoczął naukę zawodu medyka sądowego, praktykując w godzinach popołudniowych w Katedrze Medycyny Sądowej.

We wrześniu 1974 roku rozpoczął pracę w Katedrze Medycyny Sądowej jako asystent. Od początku realizując zadania naukowo-dydaktyczne, brał także udział w opracowywaniu ekspertyz na zlecenie organów ścigania i władz wymiaru sprawiedliwości. W roku 1978 został specjalistą w medycynie sądowej.

W 1980 roku otrzymał propozycję wyjazdu na kontrakt indywidualny do Libii. Polecono mu zorganizować Zakład Medycyny Sądowej w Trypolisie, co nie było zadaniem łatwym, z uwagi na różny stopień przygotowania zawodowego wielonarodowościowej obsady (Hinduska, Pakistańczyk). W praktyce okazało się także, iż musiał niemal od początku uczyć tamtejsze organa wymiaru sprawiedliwości zasad medycyny sądowej od podstaw, a zaowocowało to pierwszymi na tamym terenie specjalistycznymi opiniami sądowo-lekarskimi oraz ekspertyzami kryminalistycznymi, które zyskały mu osobistą przychylność najwyższych władz tego kraju. Trzyletni pobyt w Libii, wprawdzie opóźnił jego rozwój naukowy, ale poza praktyką w posługiwaniu się językiem angielskim, przyniósł mu, z uwagi na specyfikę tej dyscypliny w kraju islamskim, ogromne doświadczenie w bardzo rzadkich aspektach medycyny sądowej, nie spotykanych w naszym kraju. Dotyczyły one badań ofiar gwałtów homoseksualnych, oznaczania wieku metrykalnego na podstawie wieku kostnego czy badania dziewictwa kandydatek

do małżeństw. Zakładem Medycyny Sądowej w Trypolisie kierował do roku 1984. Doświadczenia tam nabyte okazały się niezwykle przydatne także na gruncie polskim.

Po powrocie do kraju kontynuował swoją działalność naukową i dydaktyczną. W roku 1988 zdał egzamin specjalizacyjny II stopnia z medycyny sądowej. Od tego czasu jego zainteresowania naukowe skoncentrowały się na problematyce z pogranicza medycyny i prawa, głównie „nieprzystawania” pewnych norm prawnych do zjawisk biologicznych. Wynikiem tego była rozprawa doktorska pod tytułem: „Niektóre przyczyny rozbieżności stanowisk prawników i lekarzy w opiniowaniu sądowo-lekarskim”, którą obronił w 1991 roku. Od października tegoż roku, już jako adiunkt kontynuował pracę naukowo-dydaktyczną i usługową w Katedrze i Zakładzie Medycyny Sądowej.

Prowadząc nadal prace ze „styku” medycyny i prawa przygotował rozprawę habilitacyjną pt. „Błąd w opiniach sądowo-lekarskich w sprawach przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu”, w wyniku czego w 1999 roku uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego. W roku 1986 został sekretarzem redakcji a od 1995 roku pełnił funkcję zastępcy redaktora naczelnego kwartalnika „Archiwum Medycyny Sądowej i Kryminologii”, a w końcu w 2000 roku został redaktorem naczelnym tego czasopisma.

W roku 2002 został decyzją JM Prorektora UJ ds. Collegium Medicum powołany na stanowisko Kierownika Pracowni Orzecznictwa w Katedrze i Zakładzie Medycyny Sądowej CM UJ. W dniu 18.12.2002 powołano go także w skład Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich UJ. W roku 2004 został powołany na Kierownika Zakładu Medycyny Sądowej UJ CM.

Od roku 2000 był przewodniczącym Krakowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Medycyny Sądowej i Kryminologii oraz członkiem Komisji Orzecznictwa Polskiego Towarzystwa Medycyny Sądowej i Kryminologii. Od roku 2000 pełnił funkcję członka Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej.

Dwukrotnie otrzymał indywidualną Nagrodę JM Rektora za osiągnięcia naukowe III stopnia w 1988 roku i II stopnia w roku 1992.

Docent Jerzy Kunz w czasie całego okresu swojej pracy prowadził szeroko rozumianą działalność dydaktyczną, prowadząc zajęcia, początkowo ćwiczenia i seminaria, po uzyskaniu stopnia doktora także wykłady z medycyny sądowej dla studentów Wydziału Lekarskiego,

Oddziału Stomatologii, Wydziału Prawa, a także brał czynny udział w szkoleniach dla policji oraz aplikantów prokuratorskich. Był opiekunem studenckiego Koła Naukowego.

W roku 1997 podjął się zorganizowania zajęć dla studentów Szkoły Medycznej dla Obcokrajowców wraz z opracowaniem programu, które przez kilka lat koordynował.

Dorobek naukowy docenta J. Kunza obejmuje 66 publikacji, z uwagi na kierunki zainteresowania głównie w czasopismach polskojęzycznych – to 34 prace oryginalne, udział w czterech podręcznikach, w opracowaniach encyklopedycznych i 28 innych pracach oryginalnych i kazuistycznych o tematyce medyczno-sądowej. Niektóre z opracowań znalazły swe zastosowanie w codziennej praktyce sądowo-lekarskiej. Dotyczy to metody sekcyjnej w przypadkach urazowych krwiaków podpajęczynówkowych na podstawie mózgowia czy spopularyzowania metod oznaczania przyżyciowości powieszenia (preparowanie mięśni mostkowo-sutkowo-objęczykowych i poszukiwanie objawu Simona). W trakcie pracy zawodowej uczestniczył w licznych zjazdach i konferencjach naukowych, w tym kilkakrotnie zagranicą (Belgia, Francja, Włochy, Niemcy). Przedstawił na nich 37 referatów.

* * *

Doc. Jerzy Kunz, jako Kierownik Zakładu był kompetentnym i rzeczowym przełożonym zespołu medyków sądowych, był uznanym w środowisku krakowskim i ogólnopolskim medykiem sądowym. Przez wiele lat był biegłym sądowym, a przez ostatnie 4 lata życia także konsultantem regionalnym w dziedzinie medycyny sądowej.

Był Przyjacielem starszych pracowników od czasów studenckich, przez wszystkie lata pracy w Katedrze i Zakładzie Medycyny Sądowej w Krakowie. Jerzy – to uśmiechnięty i dowcipny Kolega, wytrzepujący jak z rękawa dowcipy, wzbudzający tym samym powszechną sympatię otoczenia. Obdarzony przez naturę głębokim i pięknym głosem był duszą towarzystwa. Z tych też powodów, jak również z umiejętności jasnego przekazywania swoich myśli, był ulubionym wykładowcą w Katedrze Medycyny Sądowej. Jego autorskie wykłady dla studentów i środowiska prawniczego, a także w języku angielskim w Medycznej Szkole dla Obcokrajowców, cieszyły się niesłabnącym powodzeniem. Był lubianym członkiem zespołu Katedry, do ludzi

odnosił się życzliwie i ze zrozumieniem. Był zwłaszcza łagodny i wyrozumiały w ocenach młodych pracowników i studentów, do których miał prawdziwie ojcowski stosunek.

Ostatnie lata życia były dla Niego bardzo trudne, dały bowiem o sobie znać problemy zdrowotne, z którymi jednakże nie chciał się zmierzyć. Nie chciał się zbytnio zajmować sobą, nie chciał angażować innych, zwłaszcza rodziny w Jego problemy zdrowotne. Próbował lekceważyć chorobę, co ostatecznie miało negatywny wpływ na stan Jego zdrowia. Przyjaciele patrzyli z niepokojem na zmiany w osobowości Jerzego. Żal było patrzeć, jak Jego radosna natura

przyjmowała powoli smutną i melancholijną postać. Choroba zabierała część po części Jego życia...aż w końcu zgasło Ono zupełnie....

Żegnaj Jerzy, będzie nam Ciebie brakowało, będzie brakowało Twoich śmiesznych dowcipów, opowiadanych z werwą Twoim pięknym basem, dyskusji, które lubiłeś i na które zawsze miałeś czas. Pozostaniesz długo w naszych wspomnieniach, uwiecznionych na fotografiach i w dokumentach Katedry, a zwłaszcza w naszej życzliwej pamięci.

Małgorzata Kłys